

Motion till riksdagen 2020/21:3735

av Björn Söder m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2020/21:22 Fortsatt svenskt deltagande i Natos utbildnings- och rådgivningsinsats Resolute Support Mission i Afghanistan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår propositionen.

Motivering

Försvarmakten har genom sina bidrag till såväl Isaf som RSM gjort ett utmärkt arbete i Afghanistan. Syftet med insatserna har varit att hjälpa Afghanistans befolkning i kriget mot talibanerna och bidra till att konsolidera de afghanska försvars- och säkerhetsstyrkornas förmåga att på sikt självständigt hantera säkerheten i landet. Insatserna har tidvis varit krävande och tyvärr lett till svenska förluster. Som svenska medborgare kan vi känna stolthet över vårt historiska bidrag till Afghanistan och dess befolkning.

Även om Försvarmakten utfört en föredömlig insats måste emellertid en bortre gräns sättas för det svenska engagemanget i Afghanistan. Sverige har deltagit i militära insatser i Afghanistan sedan 2002, och Sverigedemokraterna menar att det nu är dags för Sverige att avsluta sitt militära engagemang i landet och överlåta ansvaret till andra aktörer.

Eftersom det svenska försvaret därtill har reducerats såväl ekonomiskt som gällande antalet förband innebär internationella engagemang dessutom att vårt eget existensförsvar inte kan planeras eller övas på det sätt som krävs. Utlandsinsatser kan givetvis främja interoperabilitet och öka förståelse för metoder och arbetssätt, vilket kan vara till gagn för den svenska försvarsförmågan, men vi anser att vår primära målsättning nu bör vara att bygga upp ett existensförsvar, kapabelt att möta framtida hot i vårt närområde, i stället för ett försvar dimensionerat för insatser på fjärran slagfält till oklart gagn för Sverige. Det handlar ytterst om att prioritera resurserna.

Riksdagens utredningstjänst har på vårt uppdrag sammanställt en redogörelse för kostnaderna för den svenska militära insatsen i Afghanistan. Utredningstjänsten skriver i sin rapport bl.a. att Afghanistanutredningen fann att det fortfarande råder osäkerhet om vilka de faktiska sammanlagda kostnaderna har varit för den militära insatsen i Afghanistan. Enligt Afghanistanutredningen kan man med säkerhet konstatera att dessa har kostat minst 11,1 miljarder kronor.

Enligt utredningstjänsten finns det dock anledning att tro att de faktiska kostnaderna åren 2002–2014 kan ha varit avsevärt högre, särskilt med tanke på viss materiel-anskaffning och andra kostnader knutna till insatserna som inte redovisas som hänförliga till dessa.

Utöver de direkta ekonomiska kostnaderna har insatsen i Afghanistan inneburit en ansträngning för Försvarens personal även i Sverige genom att personal i Sverige har haft till uppgift att ge stöd till och leda insatsen i Afghanistan.

Afghanistanutredningen adderade ytterligare kostnader om 4,6 miljarder kronor kopplade till de grundläggande kostnaderna för Försvarens personal i Sverige, varefter den sammanlagda kostnaden blev 16,2 miljarder kronor.

Även vissa större materielanskaffningar och modifieringar av viss utrustning hänförde sig enligt utredningen till insatsen i Afghanistan. Om t.ex. kostnaden för helikopter 16 hänfördes till insatsen i Afghanistan skulle den sammanlagda kostnaden för styrkebidragen till Isaf i stället bli 20,9 miljarder kronor.

Beroende på hur man räknar skriver riksdagens utredningstjänst att kostnaderna kan fastställas vara 20,9 miljarder kronor, vilket är en betydande skillnad jämfört med 11,1 miljarder kronor.

Mot bakgrund av detta står det därför klart att Sverige snarast bör avveckla sitt militära bidrag. Ju längre vi stannar, desto mer riskerar vi att dras in i ett utdraget inbördeskrig som kan komma att vara i decennier och kosta det svenska försvaret åtskilliga medel som i stället kunde ha använts till en uppbyggnad av den nationella försvarsförmågan.

Med anledning av det som anförts ovan önskar vi sammanfattningsvis inte ett fortsatt svenskt deltagande i utbildningsinsatsen RSM som regeringen föreslår utan avstyrker i stället propositionens förslag om ett medgivande.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Roger Richthoff (SD)

Caroline Nordengrip (SD)

Sara Gille (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Lars Andersson (SD)